

en stor Misforstaaelse, netop det modsatte er Tilfældet. Naar vi ville undersøge Forholdet mellem, hvad der nydes af Spiritus og Bajerstøl, saa ses det ganske vist, at Brændevinen i de sidste 5 Aar, saaledes som Statistisk Tabelværk oplyser, er gaaet ned med $\frac{1}{2}$ Mill. Potter om Aaret, men naar vi se hen til det bayerske Öl, ville vi finde, at dette samtidig er steget med — jeg kan ikke sige det bestemt — men med ca 100,000 Edr. om Aaret, og det Kvantum Spiritus, som Folk nyde i dette bayerske Öl, beløber sig til ca. 2 Mill. Potter om Aaret, saa at det vil ses, at for hver $\frac{1}{2}$ Mill. Potter, Brændevinen synker, faar den den firdobbelte Erstatning i de 2 Mill. Potter Spiritus, som nydes i det bayerske Öl. Dette er Tal, der ikke kunne bestrides, det er noget, som er faktisk, og det kan derfor ikke siges med Grund, at det bayerske Öl hidrager til, at Nydelsen af Spiritus bliver mindre. Det kommer nemlig ikke an paa, i hvilken Form Spiritus nydes, men det kommer an paa det Kvantum, der nydes deraf. Som det ogsaa blev fremhævet af Væger i det Skrift, jeg har omtalt, er det navnlig paa de unge, at det bayerske Öl viser sine elendige Virkninger, ligesom ogsaa paa Kvinder, og jeg siger, at det netop er den største Ulykke ved det bayerske Öl, at det vinder Indpas der, hvor der ellers ikke nydes spirituøse Drikke. Denne Spiritus gaar under det uskyldige Navn „Bajerstøl“, Folk lægge ikke Mærke til, at det er iugende Gift, som tilføres dem, og som bevirker, at de stadig forlange mere. Det er ogsaa blevet sagt, at det paa Landet væsentlig er de unge Karle, der nyde det bayerske Öl; det er min Overbevisning, at det ogsaa passer, og jeg er ligeledes vis paa, at det, bortset fra de mere velhavende, Gaardmændene, paa Landet ellers kun er ganske undtagelsesvis, at det bayerske Öl drikkes af Arbejderne; der findes maaste ikke 1 blandt 100, der nyder denne Drik. Sker det en Gang imellem, er det kun ved festlige og deslige Lejligheder, hvor de i det væsentlige saa det bayerske Öl gratis uden at maatte betale for det. Men at netop de unge saa lyst til at nyde Bajerstøl, medfører en stor Fare, fordi man i Forvejen veed, at det vil øge deres lyst til at faa mere. Det er ogsaa blevet sagt, at den fattige Mand's Kone drikker lige saa meget Bajerstøl som den rige Mand's Fru. Jeg paastaar nu, at det ikke er Tilfældet, fordi den fattige Mand's Kone ude paa Landet saa godt som aldrig har smagt det bayerske Öl, og maaste mange Gange heller ikke set det. At det kan være Tilfældet med enkelte i Byerne er mu-

ligt, men jeg tvivler meget paa, at de skulde være saa ukononomiske, at de vilde give Bønge ud til Ting, der ere i den Grad kostbare. Jeg betragter ikke det bayerske Öl som nogen Nødvendighedsartikel, jeg tror ikke, at det er noget sundt og godt Næringsmiddel, der imod betragter jeg det som en Lüksartikel i egentligste Forstand og tilmed en skadelig Lüksus. Jeg skulde ikke have noget imod, at ogsaa den fattige Del af Befolkningen i enkelte Tilfælde kunde faa Udgang til Nydelsen af Lüksusmidler, naar den ikke havde Skade deraf, men der er ingen Grund til at give den saa let Udgang som mulig til en saadan Lüksus, saadanne Nydelsesmidler, der tværtimod gøre umaadelig megen Skade. Jeg kan derfor heller ikke forstaa — og det passer heller ikke — at Folk, der ellers regnes for Afholdsmænd her i Landet, ville modsætte sig den Stat, som nu foreslaas lagt paa Bajerstøl. Der er ogsaa blevet sagt, at Skatten paa det bayerske Öl vilde modarbejde det Maal, vi have sat os ved vort Arbejde for Udruelighedens Fremme. Der er blevet sagt her i Tinget af en af mine Meningsfæller paa dette Omraade, det ærede Medlem for Ringstjøbing Amts 5te Valgtreds (Døsen), som ellers er enig med mig i at kæmpe for Udruelighedens Fremme, at en Stat paa den Ting vilde hæmme vort Arbejde for Udrueligheden, idet det af den Grund vilde blive vanskeligt at naa det egentlige Maal, som Afholdsforeningerne have sat sig, nemlig at affasse eller udrydde Spiritusien her i Landet, idet det jo var i Statens Interesse, at der nydes meget af denne Artikel, men jeg kan aldeles ikke indrømme, at det passer. Jeg maa tværtimod paastaa, at skulle vi nogen Sinde se hen til at faa det gennemført, som vi ønske, og som vi se hen til med et glad Haab skal ske engang — vel ikke i vor Tid — saa vil det ikke ske ved, at vi gøre Bajerstøl saa let tilgængeligt, saa bekvent for Befolkningen at komme til at nyde det. Jeg tror tværtimod, at det vil kunne naas ved at det bliver en lille Smule dyrere og ikke let at faa fat i, idet Folk da ikke let blive fristede til at komme ind paa den Vej. Jeg tror, at det vil hjælpe i Agitationen for denne Sag, at vi kunne sige til Folk, at har det hidtil været ukononomisk at nyde Bajerstøl, bliver det endnu værre for Fremtiden at have med det at gøre. Jeg er overbevist om, at det store Flertal af Afholdsfolkene her i Landet, bortset fra det politiske Standpunkt, ville være glade ved, at der kom en Stat paa Bajerstøl. Jeg tror, det vilde hjælpe os i vort Arbejde for Udruelighedens Fremme; jeg tror, at det vilde hidrage til at forminde Forbruget, i